

15. nov. 1974

FAKTA

Dato:

15. nov. 1974

Sidetæl:

Værkstedsbog 11 74 s. 12-18

Det eneste valg der er foretaget er valget af kvadratskulpturen, men det er også vigtigt at konstatere at det beviser at der dannes lilledes tilhørsforhold alt i dette billede dets formstruktur som dets farve o. s. v. er opstået helt for hasard.

Titel HASARD BILLEDER.

15-11-74.

En farve-form udtrykker ikke noget. De er synligt tilstedeværelser. De er ikke som kun være bærere af en bestemt mening. Kunstneren kan (har) have en bestemt hen sigt (mening) med at vælge en bestemt farve-form, denne mening er ikke umiddelbart afledelig ved perceptionen. Det eneste som er helt sikkert er farve-formens synlighed - virkningen af denne synlighed på en betragter er et ukendt område, af hensyn fuldstændig på gældende betragters individualitet. Kun hvis der i forvejen, lingvistisk, er tilføjet farve-former en bestemt mening, en bestemt forestilling af denne er bestuøren (bestuøren) bekendt før de komponeres med

farve-formen er en tegn massig (fælles)
betydning miltig. Denne farve-formens "ind-
-hold" er ikke noget den i tvende, men
et udtryk indført indhold.
Det beskueren kan se er alene farve-
-formens tekniske data: hvilke farve-
-hvide materiale- hvilke form-variation-
-en af disse dataes til syne konst,
tilstedeværelse er mangfoldige, men
denne variabilitet - forskellighed - er i
sig selv ikke betydningsbærende.
Handlingen med det synlige ma-
-terielle hvad kunstneren her gjør
med det $\frac{3}{4}$ af derved materialets måde
at være synligt tilstede på, kan
direkte via materialiteten (eller top-
-rumme) afleses - ses - af beskueren,
indover den af betydning af en be-
-tydning for den handling som be-
-skueren ikke aflese noget "indhold"
ander end det som opstår i beskueren
selv ved mødet med denne materia-
-litet beobjekt af beskuerens indbida-
-alitet. De to betydels. af farve-formens
materielle synlighed afleder forskellige
"indhold" fra beskuer til beskuer.
Konklusionen må derfor være at,
det alene er materialet og den hand-
-ling det her først opstod for der

er synlig og faldelig, og at den re
handling ikke kan have andet
"indhold" end den konklusion af
handlingens hensigt fundet sted og
i u beskueren genfuges, men ude-
-lukende på beskuerens egne be-
-lignelser - ikke på kunstnerens.
Den eneste eventuelle indflydelse kun-
-stneren kan have på beskuerens
perception er hans valgs be-
-grænsning, d. v. s. at han forespiger - i ser-
-skueren der således alene har de
mindste heder for de som kunstneren
har afsted at han pointer ham/kande
med sig, ikke andre.
Dette kunstnerens valg af et vist
område i det eller menter er hans eneste
mindste heder for at "påvirkning" beskueren
i det han ved at vælge dette og ikke
hvert holder beskueren inden for et
bestemt (begrænset?) område, disse
mindste heder for perception og ikke
andre. Dette betyder i mindst et
ikke at kunstneren gennem en
sådan valg begrænsning kan transpor-
-tere et "indhold" på sig til be-
-skueren, men alene at kunstneren
kan forføre beskueren med den re
materiel, der ikke i sig selv

(man måske rent subjektivt for Kunst-
-neren) er vordet fuldere end den materi-
-titel der er udtalt.
Det Kunstneren kan for at bestemme
med er selve denne bestemte materi-
-titel - tilstedeværelse - senest fra alt
andet "indhold" end selve denne
bestemte af denne "ene stænde"
hænding opstiede materialitet.
"Ene stænde" i den betydeling at
en hver hændings nå er mygt og
uden forudgående eller efterfølgende
tilfælde. Selv i tilfælde hvor der
kun være tale om en ren duplet,
en kopi af et forudgående ~~material~~
produkt er alene dupleringen dette
at der nu i stedet for et produkt
eksisterer for (tre-fire-fem - o.s.v.)
en kendsgerning der vil gøre det
andet produkt ubøj (selv om de to
produkter er identiske) det første,
det er en kendsgerning med vide
perspektiver - hvad angår perceptionen
af det i produktet for kom monde
materiale (og især natur) is - hvis
dupletten re produces i et andet
materiale - ets Kunst re produktion).
Som Carl Andre siger: A man climbs
a mountain because it is there
a man makes a work of art be-
-cause it is not there.

Måske er det furens styrke og for-
-nemste egenskab at den er så ubel-
-støttet og associationsfuld.
Man kan godt, og med en vis ret,
hævde at fure er, og fure og intet
under: redt er redt - blit er blit -
gult er gult - o. s. v. - o. s. v.
Men - en sådan konstatering kan
ikke give furens dens associa-
-tions, ganske alene fordelings og for-
-drende egenskab. Vund gietligt vil
en hver fure i sig selv udvise
til træknings og furens egenskab
en fure, for fure eller samværet
-lingen af flere fure vil altid med
sit virke hos den enkelte bestuer
fra vilde helt subjektive reaktioner.
Kunstneren kan kun til en vis
grad vælge sine fure objektive,
forsøge at holde alle subjektive
assosiationer ude fra sit furevalg,
men en nærmere analyse af selv det
mest subjektive objektive - neutrale
furevalg vil vise sig at udspringe
fra noget rent subjektivt.
Denne subjektivitet i furevalget
(og i alle andre valg) furevalget
vil ikke direkte gennem perceptionen
kunne bestemmes til bestueren
(alene en verbal eller skriftlig ud-
-redning vil omend i begrænset
udstrækning kunne etablere en så-

- den (komunikation) - d. v. s. at de grundlæggende årsager til kunstnerens farvevalg er uden betydning for bestilleren. Det eneste der betyder noget for denne er hvad kunstneren ser (og en eventuel supplerende teoretisk viden om hvad kunstneren har ment). Kunstnerens forhold til farven svarer til den ~~ikke~~ man i alle sære til den onkel bestiller.

Farven er der for i alle et sprog, man alene sprog - hvilke bestilleren alene har været årsag til - væg grunde der bestilleren med den synlighed er hvad der via den - kommande, og hvad der via den - ne farvens synlighed vil sættes i bevægelse hos bestilleren (kun kunstneren ikke have nogen anelse om, højst svage formel misforståelse).

Det er en kendsgerning at farven hos såvel private og offentlige kunstnere som hos modtageren - bestilleren har en stærk forestilling om associationsdomme og syns- skab og at denne ikke lader sig benægte end sine undertrykte.

Kunstneren kan ikke undgå en velge farven ud fra sig selv og bestilleren kan ikke undgå end sig selv - se farven ud fra sig selv. Det vil altid være et spil med en blind makker.

Kun man drud fra kunlitteratur af,

denne egenskab ved farven netop er
den der gør farven til farve?
Egenskaben er ~~en~~ som det er for-
-sagt vist en realitet og som
en sådan må det være en af
de (formodentlig den vigtigste) ~~af~~
bestanddele af begrebet og materia-
-liteten; farve. Uden dette ville
farve ikke være farve.
Farven er ikke en ting men lige-
mange som der er en ~~en~~ fælles far-
-ver til, det er adskillelsen mel-
-lem en rød og en blå, en blå og
en gul, en gul og en violet, en violet og
en sort der udgør begrebet farve,
men der er også slægtshaber mellem
en sort og en blå, en gul og en grøn,
en rød og en orange, trods de de ofte
andre slægtshaber er det dog hvad
der stiller som gør farven til farve.
Farven har to egenskaber at være
en synlig materialitet (farvepulver-
malning - o. s. v.) og som tidlig at være
via sin rødhed, blåhed, gulhed og
de deraf opstående visuelle (og andre)
assosiationer, at være et beqv. b.

